

Arrest

nr. 102 903 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Sang Safeed gelegen in het district Paghman van de provincie Kabul. U bent Tadjiek van etnische origine en soenniet. U bent heden nog steeds minderjarig. U ging niet naar school, maar volgde Koranlessen in de moskee in uw dorp. Uw ouders vonden het beter dat u binnen bleef gezien de risico's die er zijn voor jonge jongens in Afghanistan. Vier of vijf jaar geleden ging u thuis aan de slag als kleermaker. Uw vader erfde een stuk land in de regio Parachi van uw grootvader. Een tweetal jaar geleden wilden de manschappen van de beruchte krijgsheer Sayyaf dat stuk land in beslag nemen en kwamen ze naar uw vader die op dat moment op zijn land werkte. Uw vader wilde zijn stuk land niet afgeven en werd

vervolgens bedreigd en in elkaar geslagen. Nadien zorgde uw vader ervoor dat hij iedere dag op het land aanwezig was zodat ze het niet konden inpalmen. Enkele dagen na hun eerste gevecht kwam uw vader niet naar huis. U en uw ooms waren bezorgd. Uw ooms besloten naar het land te gaan en vonden uw vader in elkaar geslagen terug op zijn stuk land. Uw vader was er zo erg aan toe dat hij een tijdje niet meer naar zijn land kon gaan. Tot uw vader opnieuw hersteld was gingen uw ooms naar het stuk land op vraag van uw moeder. U ging soms met hen mee en zag de manschappen van Sayyaf twee keer. Ze vroegen u wie u was. Toen u zei dat u de zoon was van Baz Mohammad sloegen ze u in het gezicht. Ze vroegen u zelfs een boodschap over te brengen aan uw vader. Ze wilden dat uw vader het land verliet voor het te laat zou zijn en ze hem zouden vermoorden. U vertelde alles aan uw vader. Ongeveer twee dagen nadien kwamen de manschappen van Sayyaf 's nachts bij u thuis langs. Jullie besloten de deur niet open te doen, en uw ouders spraken met hen achter de gesloten deur. Ze wilden u ontvoeren om uw vader onder druk te zetten. De mannen klommen over de muur en kwamen zo binnen. De vrouwen in huis maakten lawaai waardoor de burens naar buiten kwamen en de mannen wegvluchtten. Ze kwamen een tweede keer langs om uw vader te bedreigen en u te ontvoeren. Opnieuw moesten ze vluchten omdat de burens op het lawaai uit jullie huis afkwamen. Uw ooms zeiden uw vader dat u moest vertrekken. Uw vader besloot na hun tweede bezoek een deel van zijn land te verkopen, dit was ongeveer anderhalve of twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan. Met de opbrengst van de verkoop besloot uw vader u weg te sturen. Ook na de verkoop van het stuk land bleven ze nog uw vader onder druk zetten en bedreigen. Ze eisten dat hij de verkoop ongedaan zou maken omdat ze heel het stuk land wilden bezitten. Op het einde van de maand djeddi 1389 (omgezet naar de westerse kalender januari 2011) verliet u Afghanistan. U kwam na een reis van ongeveer vier maanden aan in België op 27 maart 2011 waar u de volgende dag asiel aanvraagde. Ook na uw vlucht werd uw vader nog lastiggevallen door de manschappen van Sayyaf, zo vernam u. Op 10 september 2012 besliste de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot vernietiging van de eerdere weigeringsbeslissing van het CGVS van 4 april 2012.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw taskara, een bewijs van de verkoop van het stuk land van uw vader, een kopie van uw moeders taskara, de taskara van uw vader en foto's van uw ouders voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Er zijn immers ernstige twijfels gerezen aan de geloofwaardigheid van de persoonlijke problemen met de manschappen van krijgshoofd Sayyaf omwille van jullie stuk grond in Paghman, problemen waardoor u stelde het land te zijn ontvlucht.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u Atesh, Ghiarat en Nangi, allen mannen van de krijgshoofd Sayyaf, die het stuk grond van uw vader, gelegen in Pir Beland te Paghman, opeisten. Deze problemen begonnen volgens u ongeveer twee jaar geleden (CGVS 31/01/2012, p. 15, 16). U wist echter niet precies in welk jaar of in welke maand de problemen begonnen, u wist enkel dat het toen warm was (CGVS 31/01/2012, p. 16). Het is vreemd dat u de naam van de maand niet kon geven aangezien u eerder in het gehoor zonder problemen de twaalf maanden van de kalender kon opsommen (CGVS 31/01/2012, p. 4). Er mag van u dan ook verwacht worden dat u op zijn minst de maand kan noemen waarin jullie concrete problemen begonnen die u uiteindelijk het land deden verlaten. U verklaarde dat Atesh, Nangi en Ghiarat mannen van Sayyaf zijn (CGVS 31/01/2012, p. 16 en 23/03/2012, p. 4). U kon deze mannen wel bij naam noemen en u wist dat het Tadjieken uit Paghman waren (CGVS 23/03/2012, p. 4). Wanneer u echter gevraagd werd welke band zij dan hebben met Sayyaf stelde u heel algemeen "dat het zijn manschappen zijn". Gevraagd hoe u dat dan weet beweerde u dat iedereen dat gewoon weet in de regio en dat het overduidelijk is. U opnieuw gevraagd om toe te lichten waaraan u dan kon zien of hoe u wist dat zij bij Sayyaf hoorden gaf u opnieuw een vaag antwoord. U stelde dat dit soort mensen geen gewone burgers konden zijn omdat ze steun krijgen van iemand en banden hebben met machtige personen uit de regio (CGVS 23/03/2012, p. 4). Gevraagd naar de concrete steun die zij dan krijgen, kon u wederom geen duidelijk antwoord bieden (CGVS 23/03/2012, p. 4-5). U stelde dat zulke mannen onmiddellijk worden vrijgelaten als er een klacht wordt ingediend, omdat zij connecties hebben met machtige personen zoals Sayyaf. U wist echter niet of de mannen die u zegt te vrezen ooit werden gearresteerd en, zoals u beweert, weer onmiddellijk werden vrijgelaten (CGVS, 23/03/2012, p. 5). Deze bewering is dan ook louter gesteund op algemeenheden en vermoedens die u verder nergens kon hardmaken. U had Sayyaf nooit zelf gezien toen er geprobeerd werd jullie stuk grond af te nemen. Of deze drie mannen nog connecties hebben met andere personen wist u niet. U kon dus nergens aantonen dat de vijanden van uw familie daadwerkelijk manschappen van Sayyaf zijn.

Ook uw bewering dat het hoofd van de veiligheid samenwerkt met Sayyaf kon u niet nader toelichten. U stelde nochtans dat uw vader hierdoor geen klacht kon indienen in het districtshuis. Gevraagd naar de concrete band van dit hoofd met Sayyaf, stelde u opnieuw dat het door iedereen geweten is omdat het één van zijn voormalige commandanten is. Toch wist u niet wat het hoofd van de veiligheid vroeger heeft gedaan voor Sayyaf en op welke manier zij nadien nog samenwerkten (CGVS 23/03/2012, p. 6). Dat het hoofd van de veiligheid dus een nauwe band zou hebben met Sayyaf maakte u dan ook onvoldoende aannemelijk. Evenmin kon u verduidelijken of de mannen die u vreest ook in andere regio's actief zijn (CGVS 23/03/2012, p. 8). Een andere opvallende vaststelling is dat jullie grondconflict met de manschappen van Sayyaf blijkbaar pas twee jaar geleden begon. U wist dat in Chamtala in Paghman ongeveer vijf jaar geleden reeds gronden werden afgenomen door manschappen van Sayyaf met als resultaat protesten van de bevolking (CGVS 23/03/2012, p. 3). Hierover werd objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier. U linkt ook uw eigen problemen aan dit alom bekende grondconflict in Paghman. U gevraagd hoe het dan kwam dat jullie grondconflict pas twee of drie jaren later begon, verklaarde u dat niet te weten omdat "het hun werk is". Ze nemen volgens u gronden af wanneer de gelegenheid zich zou voordoen (CGVS 23/03/2012, p. 4). Wat die gelegenheid dan in uw geval was kon u niet verklaren: u stelde wel dat uw vader die gronden erfde nadat uw grootvader drie jaar geleden stierf, maar dit biedt geen verklaring waarom bijvoorbeeld uw grootvader nooit eerder deze problemen kende. Zelf stelde u enkel dat dergelijke conflicten daar veel gebeuren (CGVS 23/03/2012, p. 3). Dat u enige informatie kon geven over alom bekende grondconflicten in Paghman waarvoor blijkbaar mannen van Sayyaf verantwoordelijk zijn, toont op zich niet aan dat ook u en uw familie gevisieerd werden door Sayyaf en zijn mannen omwille van een gelijkaardige reden. U bent afkomstig uit het district Paghman, waardoor het logisch is dat u ook op de hoogte bent van deze gebeurtenissen die alle inwoners van Paghman bezighouden. Voorts kon u niet verduidelijken waarom deze mannen plots jullie grond wilden opeisen. U beweerde helemaal niet te weten wat hun bedoelingen of plannen voor de grond waren (CGVS 31/01/2012, p. 16). Volgens u is de grond van uw vader goed gesitueerd en ligt het dicht tegen een weg. U dacht dat ze er misschien iets op wilden bouwen, maar zeker was u hier niet van. Gevraagd waarom de grond die dicht tegen een weg ligt, dan zo goed gesitueerd zou zijn, stelde u dat helemaal niet te weten (CGVS 23/03/2012, p. 3). Het is opvallend dat u zelf aangeeft dat de grond goed gelegen is, terwijl u in feite helemaal niet leek te weten waarom de ligging zo goed is.

U verklaarde verder dat uw vader niet wilde ingaan op de eis om zijn stuk grond af te staan aan de mannen van Sayyaf. Daarom kwamen enkele gewapende mannen van Sayyaf tot twee maal bij u thuis langs om u te ontvoeren zodat ze uw vader op die manier onder druk konden zetten (CGVS 31/01/2012, p. 19). U verklaarde dat zij er niet in geslaagd zijn u te ontvoeren omdat uw moeder lawaai maakte en jullie burens bijgevolg naar buiten kwamen om hulp te bieden. De gewapende mannen vertrokken nadien (CGVS 31/01/2012, p. 19). Gevraagd welke hulp die burens boden, stelde u dat u het niet gezien had omdat u binnen zat. U voegde er wel nog aan toe dat ze komen om te bemiddelen (CGVS 23/03/2012, p. 8). Echter, wanneer u gevraagd werd welke burens er bemiddelden kon u er vreemd genoeg geen enkele bij naam noemen. Dat er veel mensen in het dorp wonen en dat u ze zelf niet gezien had, is geen afdoende verklaring. U zou toch op zijn minst de namen mogen kennen van de mensen die jullie beschermd hebben tegen de mannen die u probeerden te ontvoeren (CGVS 23/03/2012, p. 8). Dat u nooit iets over deze burens zou hebben opgevangen is helemaal niet aannemelijk gezien de hulp die zij u en uw familie boden. Bovendien is het vreemd dat deze volgens u gevaarlijke en gewapende mannen zomaar zouden vertrekken op vraag van uw burens aangezien u zelf verklaarde dat die mannen kost wat kost zullen krijgen wat ze willen (CGVS 23/03/2012, p. 7). In het licht van deze verklaring is het vreemd dat die mannen u niet ontvoerden toen ze u zagen op de grond van uw vader (CGVS 23/03/2012, p. 8). U beweerde dat het kwam doordat het conflict nog maar net begonnen was (CGVS 23/03/2012, p. 8). Nochtans had u eerder verklaard dat zij ongeveer één of twee dagen nadat ze u op het land zagen al bij jullie langskwamen om u te ontvoeren (CGVS 31/01/2012, p. 18-19). Uw verklaring waarom ze u toen niet ontvoerden komt dan ook niet overeen met de door u voorgestelde verloop van het grondconflict.

Verder verklaarde u dat uw vader één jérib van zijn stuk land verkocht anderhalve of twee maanden voor uw vertrek. Hij dacht dat dit het probleem zou oplossen, maar het maakte het volgens u nog erger omdat de mannen van Sayyaf het volledige stuk grond wilden (CGVS 31/01/2012, p. 2 en 23/03/2012, p. 9). U kon echter niet toelichten waarom zij de volledige twee jérib grond wilden (CGVS 23/03/2012, p. 9). Gevraagd wie de koper was van het stuk grond, stelde u dat niet te weten (CGVS 31/01/2012, p. 14 en 23/03/2012, p. 9). U wist enkel dat het een rijke zakenman was met macht in Paghman. Welke zaken hij precies deed wist u echter niet. U beweerde nochtans dat het om een vriend van uw vader ging (CGVS 23/03/2012, p. 9). Het is opvallend dat u dan zijn naam niet kende, die trouwens in de door u voorgelegde verkoopakte werd vermeld (zie vertaling verkoopakte). Evenmin wist u of de nieuwe eigenaar van het stuk grond problemen kende met de manschappen van Sayyaf nadat hij het

stuk grond van uw vader had gekocht (CGVS 23/03/2012, p. 10). Waarom uw vader dan niet meteen al zijn grond verkocht en met dat geld naar een andere regio trok waar hij geen problemen meer zou hebben met Sayyaf is eveneens onduidelijk. Immers, door maar een deel van de grond te verkopen was zijn probleem met de mannen van Sayyaf niet opgelost, aangezien zij alle grond wilden en zelfs bereid waren u te ontvoeren zodat ze zijn grond konden bemachtigen. Uw verklaringen over de motieven die aan de basis liggen van uw vertrek uit Afghanistan zijn erg algemeen en vaag van aard. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Paghman wel degelijk grondconflicten waren waarbij ook mannen van de krijgsheer Sayyaf betrokken waren (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). U bent er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u en uw familie daadwerkelijk betrokken waren bij een grondconflict waarbij Sayyafs mannen jullie gronden in beslag probeerden te nemen, dat zij u bijgevolg viseerden en u vervolgens probeerden te ontvoeren. Dat uw familie, ondanks alle problemen met de beruchte krijgsheer Sayyaf, zomaar in Paghman zou kunnen blijven wonen is eveneens weinig aannemelijk. U stelde nog dat jullie vijanden vooral in u geïnteresseerd waren, maar anderzijds blijkt uit uw verklaringen dat het grondconflict ook na uw vertrek nog niet opgelost zou zijn (CGVS, 23/03/2012, p. 7).

Bovenstaande opmerkingen leiden tot de conclusie dat u uw asiel onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt, waardoor u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de status van vluchteling. U legde geen documenten voor die deze conclusie eventueel ongedaan zou kunnen maken. De taskara heeft immers betrekking op uw identiteit, die het CGVS niet in twijfel trekt. De taskara van uw moeder en uw vader voegen net als de foto's niets toe aan uw asielrelaas. Het bewijs van de verkoop van het stuk grond kan uw asielrelaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen hetgeen hier niet het geval is gebleken. U kon trouwens niet toelichten wat er precies in het document stond omdat u niet kan lezen, zegt u. Evenmin hebt u uw vader gevraagd wat er in stond (CGVS 23/03/2012, p. 10). Dit getuigt niet van een bijzondere betrokkenheid bij uw asielrelaas. Het betreft bovendien slechts een fotokopie, terwijl van fotokopies de bewijswaarde gering kan genoemd worden. Zoals nog blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt kan aan Afghaanse documenten slechts weinig bewijswaarde worden toegekend. Immers, uit de informatie blijkt dat Afghaanse (identiteits-)documenten middels corruptie gemakkelijk in en buiten Afghanistan te verkrijgen zijn en dat valse documenten vaak niet van authentieke te onderscheiden zijn. De bewijswaarde van Afghaanse documenten is dan ook relatief.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul meer bepaald in het district Paghman te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict

woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit deze analyse blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door. Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kabul opvallend rustig was. Voor het district Paghman werden er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten gemeld, mede door een sterke aanwezigheid van politie en veiligheidstroepen in de regio (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) . U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Paghman actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Kabul, district Paghman geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker verklaart zich niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing. Hij is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikelen 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en tenslotte van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de vreemdelingenwet, alsmede van de uitvoeringsbesluiten van die wet.

Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal had moeten rekening houden met het bijzonder profiel van verzoeker als beperkt geschoolde minderjarige. Verzoeker benadrukt dat hij wel recht heeft op subsidiaire beschermingsstatus, gezien de veiligheidstoestand in Kabul na het verlaten van de buitenlandse troepen in 2014 zou kunnen verslechteren.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Het naar voor gebrachte asielrelaas betreft een vrees voor ontvoering gekaderd in een grondconflict tussen de vader van verzoeker en een lokale krijgsheer. Zelfs indien zou worden aangenomen dat het relaas op waarheid berust, dan nog kan worden vastgesteld dat deze feiten geen verband houden met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag. Verzoeker brengt immers geen elementen bij waaruit kan worden afgeleid dat zijn familie bedreigd werd omwille van zijn ras, nationaliteit, godsdienst, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, zijn er geen elementen voorhanden die erop wijzen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op zijn bijzondere profiel als niet-begeleide Afghaanse minderjarige, waarvan de commissaris-generaal in een beleidsnota van 18 februari 2010 erkent dat dit een bijzonder kwetsbare groep is met een eigen risicoprofiel. Verzoeker laat echter na deze nota bij zijn verzoekschrift te voegen, waardoor de Raad deze niet in zijn analyse kan betrekken.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Uit het asielrelaas blijkt dat verzoekers vader een deel van zijn land probleemloos te gelde kon maken door verkoop aan een derde partij, waarvan verzoeker een stavingstuk bijbrengt in de vorm van een verkoopakte. Er zijn dan ook geen elementen voorhanden waarom verzoeker en zijn familie zich niet vrijwillig kunnen onttrekken aan hun beweerde problemen met een lokale krijgsheer, bijvoorbeeld door hun gronden te gelde te maken en zich elders in Afghanistan te vestigen. Er bevinden zich in het relaas geen elementen die erop wijzen dat de beweerde negatieve interesse van de lokale krijgsheer in verzoekers familie verder reikt dan de betwiste gronden, laat staan dat deze krijgsheer verzoeker en diens familie actief zou gaan opsporen in de hoofdstad Kabul of elders in Afghanistan.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt vast dat de beweerde problemen van verzoeker van louter lokale aard zijn. Er is voor hem derhalve een intern hervestigingsalternatief voor handen in een ander deel van zijn land van herkomst, zoals in de hoofdstad Kabul. Verzoeker brengt geen objectieve argumenten aan die aantonen dat een hervestiging in Kabul in zijn geval 'onredelijk' zou zijn in de zin van voormeld artikel. Gezien verzoeker in Afghanistan over een familiaal netwerk beschikt weerhoudt niets hem ervan om samen met zijn familie naar Kabul uit te wijken. Evenmin zijn er elementen voorhanden die erop wijzen dat er zich heden in Kabul een situatie van willekeurig oorlogsgeweld voordoet in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, waardoor een intern hervestigingsalternatief voor verzoeker en zijn familie aldaar onredelijk zou zijn. De motivering van de commissaris-generaal ter zake, namelijk dat het geweld in de stad Kabul plaatselijk, niet aanhoudend, en niet willekeurig is, blijkt afdoende uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker onderneemt geen poging om de conclusie ter zake in de bestreden beslissing, die deugdelijk is, te ontcrachten met andersluidende informatie.

Wat betreft de veiligheidssituatie in de provincie Kabul wijst verzoeker op de mogelijkheid van een verslechtering van de veiligheidssituatie in de toekomst, met name in 2014 wanneer de buitenlandse troepen Afghanistan zullen verlaten. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij meent dat het veiligheidsrisico beoordeeld dient te worden in het licht van de te verwachten evolutie. Nog daargelaten de vaststelling dat de te verwachten evolutie enkel hypothetisch kan worden benaderd, wordt immers overeenkomstig artikel 48/5, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om het asielrelaas te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen aangaande de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER